

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 55. Capitulare Hettonis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX.
A. C. 824.

§. LV.

Capitulare Hettonis.

Act. 10. 5. p.
273.

p. 274.

Hetto seu Aiton, ab anno ætatis sue quinto Monasterii Augiensis Alumnus, Abbas electus est anno octingentesimo sexto in locum Waltonis, qui ad regendum Monasterium S. Dionysii in Francia vocatus fuerat. Anno sequente octingentesimo septimo Hetto ordinatur Episcopus Basileensis, retinens etiam Abbatiam Augiensem, (*) & anno octingentesimo undecimo a Carolo Magno Legatione fungi ad Imperatorem Constantinopolitanum jubetur. Scripsit hujus itineris Commentarium, qui intercidit. Missi ab ipso fuerunt ad S. Benedictum Anianensem ex Monachis suis duo, qui conscriptas consuetudines Monasticas ibi observari solitas Augiam deferri curarunt, ut inquisitionem ex mandato Imperatoris a Monachis Regularibus (id est Reformatis) instituen-

(*) Post hæc Abbatia Augiensis Episcopatu Constantiensi unita est, ita ut Abbatem Regularem non habeant. Augienses vero Monachi, varia Judicia tum in Curia Pontificia tum in Aula Cæsarea experti, his annis in alia Monasteria sparsi sunt, nova Colonia e diversis Monasteriis Benedictinorum advocata.

stituendam anteverterent. Hetto, cum ^{Sæculum IX.} anno octingentesimo vigesimo tertio ^{A. C. 824.} morbo tentaretur, captata occasione, munera Episcopi & Abbatis abdicavit, & in Monasterio sub obedientia Erlebal-
di, sibi in Abbacia Augiensi suffecti, re-
liquos vitæ dies exegit. ^{p. 275.}

Tempore quo Hetto Ecclesiæ Basile-
ensi præerat, ad informandos Parochos
suos edidit Capitulare viginti Articulo-
rum, quod cum Constitutione Theodul-
fi Aurelianensis affinitatem habet. In
eo præcipit, primo discutiendam esse fi-
dem Sacerdotum; quid ipsi credant, &
quid aliis credendum proponant. Om-
nes Orationem Dominicam & Symbo-
lum Apostolorum, tam latine quam bar-
bare (id est germanice) discant. Item
Salutationibus Sacerdotalibus (id est
quando Sacerdos dicit: Dominus vobis-
cum, & alia in Missa similia) omnes re-
spondere doceantur. Symbolum S. A-
thanasii a Sacerdotibus discatur, & ex
memoria Die Dominico ad primam re-
citetur. Omnes Libros habeant sibi ne-
cessarios, nimirum, Sacramentarium,
Lectionarium, Antiphonarium, Compu-
tum, † Canonem pœnitentialem, Psal-
terium, & Homilias in omnes totius
Anni dies festos & Dominicas. Quæ ho-
die in tribus Voluminibus scilicet in Bre-
viario,

to. 7. Conc. p.
p. 1522. ex
to. 6. Spicil.

c. 1.

c. 2.

c. 3.

c. 4.

† Calenda-
rium.

Seculum IX. viario, Missali, & Rituali collecta habemus. A. C. 824. Olim uti adhucdum apud Græcos in pluribus dispersa erant.

Tempus legitimum baptizandi est Sabbatum Sanctum Paschæ, & Sabbatum Pentecostes, nisi superveniat necessitas. Trina autem fiat immerfio. Festa serventur sequentia, Natalis Domini, Festum S. Stephani, S. Joannis, Innocentium, Octava Natalis Domini, Theophania, Purificatio Sanctæ Virginis, Pascha cum Octava, Rogationes tribus diebus, (*) Sabbatum & Dominica Pentecostes, S. Joannis Baptistæ, duodecim Apostolorum, maxime tamen SS. Petri & Pauli, qui Europæ sua prædicatione lucem attulerunt, Assumptionis S. Virginis, S. Michaelis, Dedicacionis cujuscunque Ecclesiæ & S. Patroni, quæ sunt Festa localia. Reliqua Festa veluti S. Remigii, S. Mauritii, S. Martini a zelo bono populi originem trahunt. Jejunia vel a Rege vel ab Episcopo indicta observentur. Sacerdotes non habeant canes, nec accipitres ad venandum. Mulieres, etiam Deo dicatæ, cujuscunque obsequii specie ad Altare non accedant.

(*) In ipso Capitulari hic insertum est Festum Ascensionis Domini. Quod in Versione Gallica ex oscitantia omissum.

cedant. Si pallæ altaris lavandæ sunt, eas Clerici fœminis ad cancellos deferant, ubi etiam Presbyteri earum oblationes accipiant.

Sæculum IX.
A. C. 824.

Nullus Clericus migret de sua Parochia ad aliam, nec ad limina Apostolorum orationis causa, nec ad Palatium causa interpellandi, sine scientia & consensu Episcopi sui. Fideles ad limina Beatorum Apostolorum pergere cupientes, domi confiteantur peccata sua, quia a proprio Episcopo suo aut Sacerdote ligandi aut solvendi sunt, non ab extraneo. Hic sub voce Episcopi extranei Papa sicut alii manifeste comprehenditur. (*) Sacerdotes non diversa

c. 18.

c. 19.

fentiant

(*) Hic exclamat P. Balduinus: Cela est bien hardi. Quanta audacia! Sed veritatem scribere Patri Balduino videtur facinus audacissimum. Interim constans est Regula, magis salutare esse Fidelibus (quando nulla obstant adjuncta) ut proprio Sacerdoti quam alteri peccata sua confiteantur.

Infert deinde P. Balduinus: *Ergo, si Fleurium audimus, Papa non est Pastor Ecclesiæ Universalis.* Et iterum, temeritatem esse non ferendam, Summo Pontifici detrahere velle Jurisdictionem universalem. At ista nullatenus sequuntur; nam nec Hettonis Episcopi nec Fleu-

ria

Sæculum IX. sentiant in judiciis pœnitentium, nec
 A. C. 824. unus minus alter plus, uni adulando al-
 teri detrahendo, placere velit.

6. 24.

Horas Canonicas tam nocturnas
 quam diurnas nunquam prætermittant,
 sed omnes psallant sicut in Ecclesia Ro-
 mana psallitur. Hæc prima omnium
 est, quam observo de obligatione reci-
 tandi horas Constitutio.

§. LVI.

Concilia in Anglia.

Sup. n. 25.

Sub illud tempus in Anglia duo Conci-
 lia intra biennium *Clifi* seu Cloves-
 hoæ a Wulfredo seu Wilfrido Archie-
 piscopo Cantuariensi celebrata. Que-
 nulfo Merciorum Rege, cujus supra me-
 mini.

rii mens hic est, affirmare, Summum Pontificem
 esse Episcopum extraneum in comparatione ad
 Ecclesiam Universalem, sicut alii Episcopi sunt
 (vel potius, ceteros Episcopos æquali cum Papa
 in universali Ecclesia potestate gaudere; quan-
 vis quilibet Episcopus in suo sensu sit totius
 Ecclesiæ Catholicæ Episcopus, quales se etiam
 Episcopi veteres in subscriptionibus dicebant)
 sed utilius esse peregrinantibus, ut domi suo E-
 piscopo vel Parocho confiteantur, quam Romæ,
 præsertim quia sæpe ejusmodi Pœnitentes ad
 devitandum Canonum rigorem Romam profi-
 ciscebantur, & absolutionem obreptitæ vel sub-
 reptitæ facile impetrare poterant.